

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentaria brevia in duos libros Aristotelis de
generatione et corruptione - Cod. Ettenheim-Münster 193**

Aristoteles

[S.l.], 1630

Quaestio secvnda. De generatione svstantiali

[urn:nbn:de:bsz:31-116333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116333)

Q. VAESTIO
SECUNDA

DE GENERATIONE
SUBSTANTIALI

Dubium Primum.

An detur generatio
substantialis. Et

Quid sit ?

Fuerunt

Invenit dñm pluri q negant generationem substantiam
quia in nō pugnāt status fundamētū illū erat qd
putabatur dari hū unicū pugnāt om rem naturā
qd dicitur esse in corruptibile d in generabile.

Si et a. alij admittērent plura pugnā dicitur hū
spe entia actu et causa q nō mutentur, nō
quodam pōt substantiā ita ut unū corruptū et
aliud de novo generet substantia sed hū dicit mutari
qā vel separantur inter se, vel aggregantur aut pōt
sunt vel raro fiunt. hanc sententia s. c.

Conclusio Prima.

In re nō vere et nō pugnā d generatione
substantie per quā res nō de novo fiunt
pōt substantiā. et idem de corruptione vel
pōt se pōt.

Hanc sententia dicitur et cum eo solā pōt. Dicitur qd
sententia exīta. Quia ante videtur q una substantia
pōt ex alia nō dicitur pōt q nō habentur arguē
nō, ut pōt ex nō generet nō. qd nō
quodam d generatione substantie pōt q nō.

ga

TIO

A

ONE

LI

um.

lio

f

~

quod substantis generatio nihil est aliud quam transitus vel
mutatio de novo opere substanti vel opere futuri.

Per Causam vero naturam. Mater naturae appetit formas
futuras et quas non habet, sed appetitum naturae
non frustrat. ergo naturae legitur in introductionem in illam aliam
quam forma substanti quae antea carebat. sed tunc
introductionis est generatio futuri. ergo. m. p. et ex p. libi
p. m. et g. et al. aliam ille appetitum opere futuram
quod tunc de natura dicitur naturae. in vero substanti p. et
generatio n. substanti nihil est aliud quam recipere de
novo aliam opere futuri, aliam nec fit ergo in introductionem
forma substanti in naturam quae antea carebat. ergo.
Confirmat haec ratio. Res naturae corruptibiles naturae
appetunt suam conservationem. ergo cum non possint se
conservare in individuo duo, saltem conservant se
sua speciem potest et generando filii simile. aliam non
possunt filii simile nisi possunt et aliam opere futuri
ergo de facto dicitur generatio futuri. Adde quod res naturae
de novo accipiunt potest quodam substanti quae antea non
habebant. ergo mutant suam substantiam. et ergo dicitur
generatio

per comparationem ad formam perfectam rem substantivam hanc.
quantitas in generibus substantivis sunt perfectae sunt in
fecta debent dici generibus substantivis et de hac est.
Hanc de generibus acci dicitur sumendo zone,
rationem large et quae cumque perfectione alterius rei,
agere videtur.

Notandum 20. Quatuor modis potest fieri substantivum
mutatum, et quae accipiat substantivum. 1o ut sit acci-
pitio totius substantivi ex nihilo ita ut alia mutatum
nullum situm supponatur et hanc mutationem vocant
2o ut sit generare et sit mutatio unius substantivi totalis,
in alium totalem, ita et prius substantivum nihil re,
maneat in altera, et hanc mutationem vocant generis
substantivi ut patet in Sancti Eusebii vel tota substantiva
generis generis in substantivum corpus Christi ita ut nihil
paris rem aneat quo ad substantivum. et sic ab Eusebio
hanc mutationem hanc substantivum autem quae unius substantivi
transfertur in aliam. 3o ut sit generis substantivi ex ali-
qua materia generis substantivi aliter in praesens
differente determini nautily materia ad introductionem
cento

q' dicitur generatio et quoniam generatio nuda hinc in
ab eterno facta ut vocat Thei. cum dicitur p. p.
et sumit generatio fufig q' ut si. accendat et
form fufit p' nubi emi pto modo accepta.
fme fufita p' nubi fit nunciu, fme nunci. et
de huc generatio agit hinc et modo fufigta.

Conclusio Secunda.

Generatio fufita nihil e' aliud quam mutatio
vel transformatio a non esse ad esse.

Hanc definitio dicitur 8. phy. c. 7. et in aliis locis.
et cap. 5. huius lib. tradit alia definitio generatio fufit.
dicitur q' est mutatio a fufita in p'ntia ad fufitum
actu. sed hanc definitio in rei veritate non e' h.
fufita a p'ntia. Explicatur p'ntia definitio.

Loco p'ntia p'ntia h' mutatio. Cetera vero h.
fufitum. Dicitur huc. Nam q' generatio fufita
fit mutatio quoniam cum aliis aliis mutatio
creatur si hinc substantia et mutatio acci.
dentibus. Per h' a non esse, differat

in p'ntia

in primis ad transsubstantiam corruptam et amitti,
 licet qd non sunt mutatio in non esse, sed ab
 esse, differt et qd illa procedit a creatura, qd illa
 ponit non esse, non sunt negativum tunc ut
 loci phy; phy. ita ut sit idem qd nihil vel mera
 negatio entis, sed sunt positivum - in qua
 acceptio de veritate suo in parte non est
 sum ad actum substantiam qd est in parte et materia
 prima, qd manens sub utroque termino. Vnde
 alij addunt in genere dicitur, qd ut mutatio
 de non esse ad esse, qd supponit alij in isto
 vel ut Brachy dicitur. Quod sit mutatio formae
 a prima ad eandem formam substantiam est.
 completum. Differt et generat qd eandem partem
 ab illa qd productione Dei qua actus et alia procedit
 et supponit eadem alij in isto nullis tunc differentia
 peculiaribus. qd illa parte de qua dicitur non est
 in parte qd generat qd prima est ad partem
 partem ex parte ista respici illis formae unig et primo
 non

ubi hinc
 D. Th. p. p.
 emodum
 accepta.
 in non. d.
 hinc.
 da.
 in utro
 7. d. in dicitur
 generat
 ad substantiam
 non est
 to.
 in loco
 non substantiam
 mutatio
 dicitur esse
 differt
 in primis

non e pte remota, sed pte. et hae pte pte
includit differe pmas detur m nantes maam
p te differe non adferunt ut illa p pductis,
ne rem. et hinc rei exptu e m genere actis,
aut n. pnt ex non actis, et p ty non act, de,
signat maam cum pntae, non quidam pntae, sed ut
disposita. Per ultima pntae ad epe, si:
excludunt mutas ad debato ya p illas res
non hantent ad epe sui pte, sed ad epe tale
vel pte qd. Ea hae dte exptu eae pte. qd
epte dte. qd ad q geny et differe.
Exptu eae et terminy ad ptem; a quo eae mity
pntae pte ptem. exptu eae et terminy a quo pte.

Alii pte definiunt generem. Generem e mutas
a non epe ad epe, ex aliquo pte q differe
pmas actuato imediate terminata ad pntae
Sed hae dte nimio longa e et mity pte
aystron pntae quo dte ad pte ea dicendae.

Alii,

Otri eis qd gha iam Cantem. So delord poms
 generis fultis in rem naa sequent q vel duas
 forma fultes opent in eadem numero naa,
 vel q darent duo instanta mediate, vel certe
 daret una sine forma q alij tenent. utq
 hae cin vixit cant in Schola Arth. go et ut
 ea qd seph. m. pth. pth. seq. m. generis fultis
 vero fit cum expulsi one unig forma fultis
 et cum nitro ducti one alleny. ut pth. medietis.
 Dms hi aqstor. Vel expellit una forma et nitro,
 Dms alio in aqstor. vel una expellit in
 uno instanta et allera in alio. neutro alio
 pth. go. non pth. qd alias vnae duas forma
 fultes opent q eadem instanta in una num.
 una forma si q expellit et allera q nitro da,
 af. hae a. diei neq. go. neq. pth. pth. pth.
 vel n. duo itta instanta sunt medietis vel
 non non pth. opes medietis, alias qd non
 comparant ex nitro fultis. qd non pth.
 medietis pth. medietis tenent. Vtra.

go

ptha pta
 nautis man
 ja pth.
 ene aitis,
 me aist, de,
 uny. ful ut
 gha, si:
 p illas us
 ad pth. pth.
 pth. qd
 m.
 cas mby
 ing a pth. pth.
 m. m. m.
 e d pth.
 m. ad pth.
 pth. pth.
 m. d. m. d.

go salit man qd abq tempore sine forma. pter
ley: qa in go instanti e expulsio in forma.
et post illam expulsione mediet tempore, et
tunc novum e forma intrudita, qa utro,
ducaudat e in altero instanti, et tunc, go
p illo tunc man caret e forma. |

R. Ngato sequulam, ad pb: concedes in eodem instanti
in quo forma ignis u. g. introducitur, expellat forma
ligni, et hoc tu non sequitur quod in illo instanti sint
duae forma substantiae simul; nam si cet tunc expellat
forma ligni, expellitur tu non p ultimam sui esse et in-
trinfice, sed p in non esse; itaq; illud instans e in esse ignis
d' in non esse ignis, cum in illo instanti sit rem hie, et
nunc non est lignum, et antea immediate erat; et pro
illo instanti etiam est verum et congruentior si cere,
nunc e forma ignis, et antea immediate non erat.
Dices contra. forma ignis adveniens expellit
formam ligni a man - go ista dua forma de-
beat se gtingere ut sint se expellere e una
altera edere. go sunt simul in eadem man,
alias non pnt se gtingere. Hec valet
si dicas Rete, qd se gtingant p m partes;
nam

nam forma substantia sunt indivisibiles. go non pot
se gtingere sicut partes, sicut se gtingunt corpora.

Q. forma ignis q intro dicitur expellere forma
ligni non effectu sicut fructus, qd fructus remanet
q est una alia forma. Et si de isto non oportet
ut hinc illa sicut sal e, q q ad remota forma
ignis expellat forma ligni non qd dicitur q gtractu
sicut q remanent aut in compressi tunc sicut
manu ignis a. aqua vel generans mediante
calore q cum sit effectu ad expulsi formae
ligni et forma ignis q intro dicitur destruxit
numera a forma ignis generantis.

Quibus 20. Bis productio terminat ad acci,
dens. go non dicitur generatio sicut. quia pth.
p. a. os productio terminat ad aliqd q pot
despe, vel abesse p. sicut corruptionem, atq
os hanc acci dens. go cum ven. p. m. os productio
nata terminat vel ad forma substantia, vel acci,
dentalem. sicut utraq pot abesse vel adesse
p. sicut corruptionem. go - p. m. Inprimis
de

Forma. p. sicut
in forma
tempus, et
q. a. intro,
hinc, go
ma. |
eodem instanti
rellat forma
instanti sicut
tunc expellat
sui esse dicitur
sicut esse ignis
in dicitur,
erant; et pro
necesse dicitur,
ta non erat.
is expellit
forma de
e. et una
iam man,
lex nullo
in partes;
nam

Sicil in hac parte in fto, sicut albedo in pariete.
 et qtu nos docemur non ois pductiones terminari
 ad acci deus, sed quassam ad fulstam. p hy ac,
 adens, intelligimur acci deus qd i camens ale, oca
 que satis ptt, q et ut fulstam deus qdam p q
 duh' ois.

Nihilis 30. Soluta rem naturam e simplex,
 carens pluribz propriis solubilit. qd qto definiat
 epe, tota desinet, et qto fil tota fil de novo.
 et qdtr ex nihilo sui. qd tollit ois solutis gene-
 ras. p qdtr. ex illo acci ocaute pttm. Ex nihilo
 nihil fit. intellige q generamur.

R. Nqto nos quo ad utraq partua. falsu n. e
 q soluta rem naturam sint ois simplicior nul,
 lacy. q hincant partur solute, ut falso olim
 putabant pttis. Contra C. Si res nates
 sunt solute composita ex pluribz partibz,
 nempe ex matu et forma, fact qdtr res pns,
 cas de novo p gmatu q et matu debeat pns
 ai, atq huc e falsu. qd. ptt sequela. totu non
 pot de novo pnsi nisi ois res partes de novo
 pntent, sed partes rem naturam sunt matu,
 et

tr de fultu
 pt illi adp
 ma qd i
 adens nre
 tu et in bica
 in completu
 n. accidendi
 e cum ma
 pt dci fto
 ut et hincant
 soluta,
 deus dicit
 de. huc foye
 accidendi p dco
 de accidendi
 euis qdtr
 fit accidendi
 ad extra qdtr
 o qdtr accidendi
 dicit

de forma, q̄o si illa incipiat de novo q̄re, et
partu de novo Ducunt. P̄. N. sequitur. non
n. c. necesse ad hoc ut totu dicat de novo q̄re,
q̄ eis vix partes de novo q̄reant, cuius mo
e vita, q̄a totum compenit nata fuit, nihil
e dicit q̄a illud q̄ ex unice partu fultum
refulbat. et de hoc toto nem e dicere q̄ ante
p̄ductionem non fit, sed de novo incipiat q̄re,
si et eis vix partes q̄ existant et longo t̄p̄e
q̄ p̄t ex eo fit t̄p̄e ante 10. annos creafit unu
m̄am, et postea h̄o generaret aliu h̄oem, et t̄p̄e
illa m̄am a se q̄ creafit p̄ducta infunderet
aut daret h̄o generandi, tunc talis h̄o vere dicit
veret de novo incipit totu, et aliu h̄o diceret vere
generare aliu novu h̄oem, si et eis vix partes
m̄am nempe et forma longo t̄p̄e iam fuerit
in sem nau p̄ducta q̄ creafit.

Plu aut q̄o. ad p̄m de p̄m generat dicit
non q̄re q̄re. Potest dan nem generat
aliquo q̄ fit h̄o h̄o a p̄m aut a un

De

esse ad esse. go. materia est propria generatio q. ad mutua
 de novo esse ad esse. pto. aut. si. Deu. creatur materia
 de novo ab ipse ei forma, et educeret in eadem ⁱⁿ facti
 forma de illis pte illa q. uni vel, hinc ipse illi
 generat vera, et tu non ipse mutua vel transpity
 de nouo esse ad esse. go. aut. uera. in pte. q. in illo
 casu resultaret alij compositione non q. creatur
 vel quersi oia substatu. go. q. generat. et go. illi
 ipse uera generat. in uera pte. illa materia una
 qua fuerit sub pte forma. si non transpity
 ut a nouo esse ad esse, vel a pte forma ad
 eandem forma.

R. N. aut. ad p. negat q. illa actio ipse uera
 generat. uno in illo casu non ipse uera educit
 hie forma de pte ad materia, q. illa actio non
 ipse transmutatua materia, ut supra docui me
 et uidetis in libro de calo. agentes de fer.
 omis calorem utru fuerit ad actum de pte materia vel
 non, in se sui pte uera. Ad p. hinc dices
 uera esse illa actio non esse creatur neq.
 conuersione

nouo esse ad
 sequuta non
 nouo pte
 uera, cuius in
 substatu nihil
 utru substatu
 esse q. uera
 in pte ipse
 longo ipse
 ipse uera
 hinc, de ipse
 fundat
 hie uera
 dices uera
 casu in pte
 in pte
 uera dicit
 generat
 aut a nouo

generatio subiectum non tunc ea hec ~~scilicet~~ sed
generatio, dicitur enim quod opus actus subiecti alienis
rati. Contra. Illa actio habet eundem terminum
cum ad quem, quem habet generatio. ergo est vera
generatio. ~~ergo~~ ~~pro~~. nam actus vel mu-
tatio accipitur ~~pro~~ ~~termino~~ a termino ad quem.
ut in lib. 5. ~~pro~~. autem non ~~pro~~. habet formam subiectum
et componitur ~~pro~~ termino ad quem, sed iste est terminus
noster generatio. ~~ergo~~. ~~Pro~~. ~~Dist~~: autem habet eundem
terminum ad quem eodem modo ~~pro~~. N.
Universo modo accepto et matris eundem. Con:
autem. et tunc negat ~~ergo~~. ad ~~pro~~: subiectum non
quocumque modo sumere ~~pro~~ ~~termino~~ ad quem,
sed ~~pro~~ ~~termino~~ sumpto. Unde cum ille terminus actus
non dicitur licet opus matris idem cum termino ad
quem generatio, non tunc ~~pro~~, et ideo ~~pro~~ facta
actio non potest dici generatio. capitur tunc
habemus clarum in hec. si dicitur potest ~~pro~~ se ipsum
mediate calorem aliquid ~~pro~~. illa actio non
pot

pot

pot dici alterat, qd licet sint terminu alteratis
metu acceptu, non tu fructu.

Dubium Secundum

An totum Compositum per se primo generetur, vel forma substantialis?

Pro huius diffinitis resolutione Notum e 2o. Illud
dici per se 2o generari quod per se 2o a natura e
intentu. Illud a. d. per se 2o generari q. per se 2o
e intentum. Cum 2o in generat n. g. ignis gene,
retur p se tam forma substantis ignis, qua totum com,
positum; quoniam in seenti quidnam p se 2o
generet se. totum compositu, an vero forma substis,
et loquimur de forma partis physica, non a. de forma totu
hig metaphysici; de illa n. certu e q. p se non generet.
forma totu metaphysici nihil e aliud quam abstractu
a toto composito ut n. g. totu metaphysici forma in hore
e,

e humanitas in equo equitas et de hac forma
dicimus eam esse q. non se per se generat nam generat
non respicit nisi substantiam, et singulare substantia propria
et se respicit iam substantiam cuius e. modus. /

Procedit se dubi de forma partu phisice q. cum ma
substantia composita.

Terminus primus

Notum est illud sicut in terminis motu in quo motus
ex sua natura dividitur et ad quem se terminat non
est aliter. unde dicitur qui solet duplex terminus.

Terminus secundus

Terminus tertius

motus. Vnus qui. Alius quo. Terminus quartus res illa q.
resultat per esse tale motu in esse. Terminus quintus
est illud mediante quo res acquirit esse, et haec
forma substantia. Terminus sextus composita per se
sunt. dicitur binae, et collectiva. Distributiva
sunt quae supponit per quilibet sui parte,
ut quae dicitur sicut huius esse alter, quae collectiva,
vel aliter volumus dicere quae huius sicut quilibet
sui partem habeat eorum vel altera me. Totum
non collectivae vel complexivae sunt, et aliter
resultans ex partibus simul simpliciter et unitis,
et

Totum compositum
sunt quae dicitur
distributiva.

Collectiva.

et sic hinc accipitur lexemur de toto
Tandem Nota q illa dictio primo, pot designa
re vel pncipaliter aut pncipaliter hinc, vel
nata, et caeteris, et istis Supponitis p.

Conclusio Prima.

Loquendo de pncipalitate temporis non pncip
generalis forma, quae compositum
neg: e gbra.

Conto cetera e quid esse pntes. Pto tu trucidat.

In eodem instanti reali hinc in quo forma
in ma, statim et e totum compositum. qo forma
non fit pncip hinc, qua tota compositum. qyru ptt.
illa neq sunt simul in eodem instanti hinc
una nec e pncip hinc altero. aut ptt. tota compo,
fitu nihil e aliud, qua pntis eis simul sumptu
e unita. qe an eodem instanti hinc in quo
forma e unita ma statim et est totum
compositum.

Conclusio Secunda.

In

In genere causa formalis prius fit forma
per generatorem quam compositum subiecto
prioritate naturae. In genere vero causa
finalis prius natura huius terminus qui
generatur compositum quam forma.
Sensum huius locutionis quo ad partem quodlibet
in hoc qd si: haec causa fit, quia forma introdu-
cit in naturam, compositum generatur, et illa dicitur
quod, designat prioritatem causa factus.

Ita qd pars caeteris. Ratio est causa factus qd
qua existit totum in certa specie et specie et
forma factus. qd illa qd generalis caeteris priori,
tate tempore terminus quo- quodammodo est ex natura est.
propter autem forma factus et qd existit totum compos-
situm in certa specie et natura. nam certa species in
natura hinc negatur, ut docuitur libro 10 philosophico.
Et propter pars caeteris qd. Nam qd intendit natura huius
finem in generatorem et totum compositum, et ratio illius
intendit partes. qd in generatorem fitum generatorem causa finalis,
hinc compositum factus et prius natura.

Ita

et cum generans nequeat se in inditibus suis generare
natura nihil potest sibi simile ut fallere in se potest
se generare. in vero potest. totum compositum
genitum assimilatur toti composito generanti
sicut se totum, forma vero assimilatur toti
partem. ergo totum physonem et alia quae proprie de se
assimilatur generanti.

Ita et Causa. Id est per se et proprie generans
et proprie de se per se accipit esse et generans
atque haec est totum physonem. ergo illud absolute
et per generaliter. in cum generans potest in
nam totum sustinet physonem et alia quae subsistit et
existit. forma vero subsistit in toto, et infra
illud existit, unde et potest existere ut quod
totum vero compositum ut quod. ergo totum
compositum per se et proprie accipit esse et generans
sicut et absolute de se. Haec accipit
accipit rationem et proprie accipit esse et generans
quae

quam sit in libro composito. Quod sit de hoc
videndum infra videlicet.

Centra ritus Ceate Plivius Jo. forma subitio
e finis generatio. qd e terminus qd e Jo generatio. aut
e Artus 2. phy. lec. 23. Consequa pte. Terminus qd e gene,
ritus ritus e, qd e metu intendit qd e a naa. qd e
forma subitio e finis generatio erit et terminus
qd e illig. Confirmatur auctor ex D. Anglico p. 3.
q. 25. a. i. ubi sic dicit. qd generatio e naa (qd e forma
totius se a. suppressit inqum sit. qd sita mentem
D. Th. forma subitio e terminus qd e generatio.

R. Anglo dicitur duplicem terminum sine finem.
Unum quo. Et alterum qui. finis quo e rito
illa finis qd comunitat qd generatio et ita forma
subitio e finis quo generatio. terminus vero terminus
qui e ut qd p dicitur inqum aliqd Jo assimilatu
generanti et hoc e compositu, quia ut alij no,
minuat suppressit. et sic explicandus e textus
luc supra citato. Ad Confatem ad eodem modo
D. Th. se: nihil aliud velle, nisi qd forma subitio
sit terminus quo generatio qd nos non negamus

non

non tū dicitur esse terminus generis. S.
Hic autem dicitur. Nihil est substantia in composito
propter materiam et formam, sed materia non generatur
sed solum forma est terminus generis. in p[ro]p[ter]
ex lib[ro] 1. p[ar]t[is] 1. totum in composito non distinguitur
realiter à suis partibus unitis. ergo nihil est in composito
genitum substantia per ipsas partes quae sunt materia
et forma. in et scilicet quod materia non generatur p[ro]p[ter] ex dictis
lib[ro] 1. Ergo sola forma est terminus generis
nō generalis. et ergo compositum non est per se
generalis. Confirmatur autem. Illud quod per se generatur
non est quod per se generatur existere. sed forma p[ro]p[ter]
solum materiam habet esse quā totum compositum p[ro]p[ter]
etiam ergo ipsa quod per se generalis. in p[ro]p[ter] ex dictis
supra. p[ro]p[ter] in forma substantia tribuit in genere eam
genitum ipsi composito existant. ergo p[ro]p[ter] materiam
habet esse quā ipsi composito. p[ro]p[ter] hanc ulti-
ma p[ro]p[ter]ia. et in eam solum p[ro]p[ter]ia materiam
quod dicitur solum esse in illo genere in quo causatur.

Pf.

Pro Argto ex dictis supra lib: 10 phy: omni
 ubi agentes de toto composito nati asserimus
 aliter q' per materiam et formam adferre materiam sub
 statum unicum. quare illi perimus distinctio
 nem realem in cludulis et in clusi inter totum
 compositum et eius partes tunc se sumptas, si
 20 et distinctio realis inter totum phy: et eius
 partes potest esse q' 20 generis, licet eius
 partes non sic generent. ex quo facile potest aut
 argui. Circa id vero argto quid dicendum sit
 potest ex illo dicto lib: 10 phy: ubi ex p'posito dis.
 asserimus, an materia sit generalis vel corrupta,
 his videantur dicta illi dem.

Ad Caspium R. H. n' forma esse absolute
 licet qua totum compositum. Ad p'prium h'ic illa
 sum quincere q' forma p'p' h'ic existat ut que,
 non tu ut quod. Et hoc sufficit q' non dicitur
 q' se 20 generare.

Illi aut 20. Ita se h'ic generis resp: substat
 formal se h'ic generis resp: accidentium et generis
 vocat talis p'p' q' d. sub generis accidentium

+

S.
 composita
 non genera
 generatio. 20 p'p'
 non distingui
 nihil e' in con
 20 sunt ma
 ref pot' ex dicto
 terminis generi
 non q' ex 20
 p'p' q' ex 20 generi
 forma p'p'
 compositum p'p'
 20 p'p' ex dicto
 nihil ni q'p' eam
 20 p'p' n'ca
 pot' hanc illi
 p'p' h'ic n'ca
 pro composit.

et se per ^{terminat} generat ad formam accidentalem. Et de
 generis simpliciter quod est generis simpliciter terminat
 et se per ad formam simpliciter. in quibus situm. et
 generem situm quod nihil aliud producit quam forma
 accidentalis. Et forma accidentalis est terminus
 et se per generis situm quod. quia situm situm aut.
 in altera ut in quibus situm situm album vel calidum
 tunc nihil aliud producit quam albedo quam calor,
 et resultat non ens et se per et accidentis. Et
 et generem situm quod nihil aliud producit quam
 accidentis. Et.

R. Aristo Idem indicium esse forendum de
 generis situm quod quod est productio accidentis, et de
 generis simpliciter simpliciter. sicut a. terminus qui
 generis simpliciter dicitur et compositum, et non formam
 simpliciter. ita terminus generis situm quod est compositum
 situm accidentale et non forma accidentalis.
 in quibus terminus quod calidum est et se per non est
 calor, sed calidum. sicut et de albedo terminus

et

q se go intenty non e albedo, sed de albatum
vel album. ut docet exysse A-Th. j. 2. q. 100. a. 2
ad 3.

Qui vis est. Composita fuita estm genais
go non potuit esse terminus illius q se go. aut pth.
nam neq man go e stm genais; neq forma
fuita go vero stm genais est composita fuita,
go nihil dat amplius q pnt bre raem sti. q pnt
pnt. stm genais fultem nam debet esse pnt ipsa
genais; terminus vero ad quem debet esse nra pnt.
stmer ipa genais sed imptote e q idem formid
sed pnt d pnteris rari. ut dnt. go si cupre,
fuita fuita e stm genais non potuit esse terminus
illius. m. et q pnta pth pnt m. de accidens fultem
naa q pntent stm ram q pnt hnt in esse,
sed genais e rem accidens fultem ad
pntem actiois. go naa pnt q pntent
fuita stm uni inha real. go stm genais debet
fultem naa pntere ipa.

Quis noster intus ad quem debeat esse nra
post:

posteriori ipsa generat p̄ter. terminus accipit q̄ generat
sacrum vel mutatur. q̄o p̄ter n̄a erit ipsa generat
vel mutatur quā terminus ad quem. sicut via
q̄ n̄a p̄cedit vel et h̄ic ip̄s terminus ad
quem ordinat.

R. Hinc arguitur ab Authenticis. Sicut in his quibus
respi. generat esse n̄am p̄am, quā m̄dicato
officiat, sicut hinc sententia non videtur esse vera. q̄
ita accidit hinc etiam in comparato vel doctis.
th. 3. p. 35. a. j. ubi ex p̄ter doct, terminus qui
generat esse n̄am, sicut vero generat esse comparati
tū. Vt q̄o aliter R. et solvamus arguitur. Notum ē
q̄o. Comparatio fuit p̄ter p̄ter p̄am, q̄o p̄ter
q̄e in fieri, tendens ad esse p̄fectum et q̄tum.
q̄o. Quatenus et in esse q̄eto et completo. Et
hinc hinc dicit, fieri si et factum esse comparati
fuit vel generari et generatū sicut sicut in eo,
dum in statu h̄ic, non tū sicut sicut n̄a.
p̄ter n. n̄a et fieri, quā factum esse. ut clare

completa et effata sed q. sita e in feri tendens
ad esse facta.

Notum 20. Item mutatio vel generis stare in dupl.
hinc acceptione abstrahente Item, circa q. nec
sunt generatio vel mutatio et in ipso exercet.
aliud vero a Item in quo suscipit et cui in ha.
vel mutatio. licet q. omnia 20. sit Item generis
20 modo haec ut circa q. versat mutatio vel
generatio et in quo exercet, cum generatio circa
matrem Item versat et in illa excreat Item
nisi ex pullendo una summa et illa et alia
introducenda Item a. 20 modo accepta et
ipso composita sicut e q. generis a natura
accidens unde non pot recipi in alio in
hacendo ipso nisi sit sicut completa. ut
ex parte dicit d. Thomas. Sicut supposito
R. Argto quod licet composita Item eam
dem ratione y. sicut non pot esse Item et
terminus generis sicut, et in Item diversa

et sicut

evidens eadem utray rōe gremire, nam istud
 q̄ ḡderat in fieri habet rōem istud d̄e p̄m
 nāa ipsa generat in gr̄e cūa matris, licet in
 gr̄e cūa factis ipsa generat fil p̄ior nāa. ad
 nūm ḡderatū in factis ope vel completis, et
 rōem ḡderatū d̄e nāa p̄sternit ipsa generat.
 ope a p̄m d̄ p̄sternit istud d̄m̄e s̄as rōes, nūm,
 t̄e cūa cōm̄m̄e ut p̄t̄ apte in manū p̄a,
 q̄e nāa p̄ior formā fulsit in gr̄e cūa
 matris. In gr̄e nūo cūa factis forma fulsit
 et p̄ior et nāa p̄sternit. Contra ad huc
 nullus. Compositū in fieri et ipsa generat,
 sicut h̄m̄m̄e in fieri et ipse nūm. q̄o compo-
 situm in fieri ḡderatū, nūm p̄t̄ ope istud ḡe,
 nūm̄o - cūo nūm̄o certū ex d̄ichis lib: 3. p̄m̄:
 ḡp̄m̄ nūo p̄t̄. Inter istud et formā receptam
 in isto debet dari d̄ist̄m̄o rōis. q̄o si compo-
 sitū in fieri et realiter et factū ipsa generat
 non p̄sternit ut s̄e ope istud illud
 B̄. q̄o h̄m̄e rōis. Ex d̄ichis lib: 3. p̄m̄.
 vli

Ubi expressè negamus qd terminus in fieri sit realis
ipse motus, sed aliò dicitur dicitur terminus in
fieri à motu realiter modaliter, qd et nunc
dicimus de terminis compositis esse genus
ut hinc motu. **R. 20.** Magna est controversia
in argto. nam aliud e dicere fieri ipse corpus,
fieri sitis e genus et compositum fuisse in
fieri e genus. nam qd ipse infusus fuisse
e verissima. qd vero falsa. nam qd sitis
nec ipse ipse in suo qd corpus in partibus motu vel
genatum et connectat quasi compositum fuisse
e genus, al vero sitis dicitur in partibus qd ipse
ipsum substantiam qd accipit esse e genus.
Unde inter hanc intercedit distinctio realis.

R. 20 argto primi p[ar]ti et p[ro]babiliter.
quod sitis genus in in hunc sit ipse corpus
fuisse in factis esse qd nec in illo p[ar]ti in quo
geipit genus nunc in belligat existere, exi.
Ibid in in illo p[ar]ti et, existit vera et recte

in

in uno et eodem in hanc hinc cum ipso generat
 Et quo facile poteris servare *Substantivum*.
 Omne sicut debet quod existere ante sua formam
 sed quod e generat non est existit *compositum*
 quod quod generat acquirat *compositum* esse quod
compositum nullo modo potest esse sicut generat.
 R. n. quod licet quod illo priori non nondum
 explicita intellegit *compositum* existere sicut
 sicut tu quod quod eodem instructi reali existit
 si ut dicitur de materia quod licet in illo priori
 sicut in quo caet recipiendo formam substantiam
 non intelligat explicita existere sicut tu ad
 exercenda sua caetum quod quod eadem instructi
 reali hinc sicut cum forma substantia existit
 sicut. Dices Contra. hanc sicutem respondere
 dicitur supra de caetate materia, ubi videtur generat
 generat materiale substantiam in materia. quod quod dicitur,
 non nobis modo abscondit materia vel generat substantiam
 substantiam in toto *composito*. R. Nec illud non
 concessit.

gestipite manum esse sicut generans absolute cogito
de aere sicut; ita ut inhaereat manui sicut sicut
accepto sicut volens dicere quod sicut sicut circa quod verum;
sicut sicut mutatio et in quo exerceat generans sicut
formam illam et sic. nunc ad aliam formam sicut.
Contra dices. Non potest aliquid accidens versari cir-
ca aliquid et in illo exerceri, nisi ipsi inhaerendo,
quod si generans versatur circa manum et in illa exerceri
et sicut manifeste quod debeat illi inhaerere et
gestipite manum sicut sicut generans. Quod sicut non esse,
nisi hoc repugnet ex alio capitulo et quod ac-
cidens circa aliquid sicut ita versatur, ut non dicat
ordinem ad aliud tunc non est quod debeat illi
inhaerere, atque generans non ita versatur circa
manum sicut, ita ut sicut ad illa sicut sicut,
sicut sicut versatur circa illa introducendo formam
sicut in illam. Vnde cum illa introductio
sicut in uno instanti sicut, generans ipsa non
inhaerere manui, sicut sicut conceptio.

Obiicit

Quicquid ultimum gra raturam p[er] z[er]o cente al;
labam. Si dicitur quod illud q[ue] se generum p[er]o, q[ue] p[er] se
p[er]o accipit esse, hoc supposito fit argu[men]tu[m]. Ex hac
r[ati]o[n]e sequit[ur] q[uo]d saltem in gen[er]e h[ab]et terminu[m] q[ue] p[er]
p[er]o illig non s[ed] totu[m] compositu[m], s[ed] a[n]t[er]a raturu[m].

hec a. c. gra centem p[er]o et id ex quo sequit[ur]. m. p[er]o.
res n. in cente absolute legunt[ur] sum[us] de gen[er]e,
q[ue] terminu[m] illig q[ue] se p[er]o vel primariu[m] non sit forma
p[er]fecta s[ed] totu[m] compositu[m]. p[er]o idem ascendu[m]
ent de gen[er]e h[ab]et q[ue] a sig dem sp[irit]u non aliu[m]
generat[ur]. p[er]o sequela. a[n]t[er]a raturu[m] q[ue] se p[er]o habet p[er]fecti
p[er]fectu[m] & existam, d[icitur] illa p[er]fecta communicat com.
p[er]fecto. p[er]o in gen[er]e h[ab]et a[n]t[er]a raturu[m] argu[men]tu[m] p[er] se
p[er]o habet esse, ent[er]a terminu[m] p[er] se p[er]o illig et non
totu[m] h[ab]et vel compositu[m].

R. Argu[men]tu[m] tam[en] centem raturam raturam q[ue] p[er]
raturam p[er] illa allata esse raturu[m] et in gen[er]e
h[ab]et ut bene p[ro]bat argu[men]tu[m]. nam gen[er]e h[ab]et
sig dem sp[irit]u non aliu[m] generat[ur] et licet raturu[m] sit
q[ue] a[n]t[er]a raturu[m] p[er] h[ab]et esse, qua totu[m] h[ab]et, cum
h[ab]et esse in dependentu[m] i[n] totu[m] compositu[m] p[er]

creatur

absolute leguntur
truncata sunt
in cente et raturu[m]
gen[er]e h[ab]et
raturu[m] p[er]fectu[m]
centem raturu[m]
p[er]fectu[m] in h[ab]et
et in illig centem
in h[ab]et
R. Argu[men]tu[m] tam[en]
truncata sunt
p[er]fectu[m], ut raturu[m]
q[ue] dicitur h[ab]et
p[er]fectu[m] raturu[m]
la unde p[ro]bat
dicitur raturu[m]
illa in h[ab]et
centem raturu[m]
h[ab]et.

Quicquid

esse autem a ter hoc non gra res, qd forma
nr in parte hanc de illo spe q accipit q generatur
et illud est certu q pny competit toti competi,
si qua forma. habel a hoc resultat cu
natis q omni sit spirituales et independens a
corpe pny nra intelligit creatu et habens
spe qua totu competitum.

Dubium Tertium.

An Generatio distingua-
tur ab Alteratione, et
quomodo distinguaetur?

In hac re duplex sententia fuit Zanardi 7. meth.
q. 6. in solutio in 3. Affertis generatum non esse actio-
nem realiter distinctam ab alterate q cadenti, sed esse
terminu illius et resultare quasi nullo ex illa, unde
huc sententia non petit aliquam actionem novam di-
stinctam ab alterate in eadem forma pulstem

de

Conclusio Prima.

Generatio substantiae distinguitur realiter in ratione
alienis a tota altera procedente.

Hinc Cato et gra 7 arandum et ce gra Caret:
i. p. 9. 54. a. 3. contra Hervem tract: de unitate for,
man. et tu Actus et D. Th. ali om q. Et in Actu.
Jo. 5. phy: cap: 5. ubi ait. Motu non dari gra ad
substantiam, bene tu mutatum aliqua instantanea,
et ideo generationem substantiam non esse motu, sicut
loquitur de motu, ut nec illi deus explicui me.
Ex quo loco sic arguitur. Generatio substantiae et mutatio
instantanea, sed mutatio instantanea distinguitur
realiter ab altera. ergo et generatio substantiae in pth
ex dictis quia substantia fit in instanti. in vero pth
altera et motu sicut de acceptis hoc et, successi-
ve, sed mutatio instantanea distinguitur realiter
a motu successiva. ergo et ab altera in pth.
pth in. respondet quod eadem entitas realiter fit
successiva, et instantanea, hinc n. eas suas
partes

partes primas, et non hinc, q tu implicat. qd mag
tate instantaneo distinguit realiter a materia
stricto accepto. ~

Et de hinc de rae. terminus q se et primarij
alterius te compositu accidentale qstans ex
fco et accidente. u.g. terminus primarij calid
fuit omis, te caliditate. nil si sermo sit de termino
no fuiti. Quis te accidens u.g. calid. ter-
minus vero primarij et q se generis te compo-
siti fuiti. fuiti vero hinc: Quis illis te
forma fuiti: qd generis distinguit realiter
ab alterius. aut qd ad iam pntem qd sit infra.
quo ad iam qd sit via ro. ubi uti locum
termini q se generis fuiti rae compositu
fuitate. qd rae vero pte. Illa actiones dicitur
quod realiter q hinc terminos realiter dicitur
stricto, sed terminus generis te distinguit realiter
a hinc: alterius. qd et infra actiones realiter
inter se distinguit. in pte nam terminus
generis te fuiti, alterius a accidens.
Jed

rima.
realiter in rae
nte.
de qd
de un
de m
non dan
na in
he met
expli
a fuiti
neq
te fuiti
hinc
hinc
fuiti
hinc
ntas
hinc

sed distincta. et acci duo in his quibus realiter. go.
m. p. r. ut actio vel motus intrinsece et realiter
afficit sine termino, atq. non est eadem actio
realiter si simul in tempore afficere duos terminos
realiter distinctos. go si tenemus inter se sunt
distincti realiter, et ipse actioes eodem modo
distinctas. Ite certe go ostendit
fundamentum contrarietatis. Posita altera
et productio q. eam acci ductio et sicut ult. in hanc
non eo ipso educit forma de petra mase neq.
ipso unius. go vero ponenda e vera et distincta
actio per qua hanc duo fiunt. p. r. g. g. r. s. r. s.
n. non ponit tanquam distincta actioem
q. existit ut duo illa fieri ex in p. r. ductio
altera. aut vero p. r. ductio forma sicutis
de petra mase vel unio sigdem cum illa
e non et distincta est ab illis qualitabilibus
productis q. altera. go et hinc non fieri
vel unum. actioe sui p. r. ductioem non
sicut.

successiva. go instantaneam. et go realiter
 distincta ab altera (q^{ue} actio successiva.

Confirmandi hanc r^{ati}o. E^{ss}entia forma substantia
 de p^{ar}te m^{at}er (e actio transmutativa m^{at}er
 ut docuimus lib. 7. phy. altera vero non e
 actio transmutativa m^{at}er q^ue est, sed s^{ub}st^{an}tia
 composita. go q^uo alt^{er}am, non ducit de p^{ar}te
 m^{at}er forma substantia. aut p^{ar}te q^uo p^{ar}te.

si n^{on} q^uo alt^{er}am p^{ar}te ducit forma substantia
 de p^{ar}te m^{at}er non pot^{est} non transmutare
 m^{at}er. go si non transmutat illa et ex vi
 illig non ducit forma de p^{ar}te m^{at}er neq^{ue} eodem
 un^{de} q^uo n^{on} transmutat m^{at}er p^{ar}te q^uo.
 ut q^uo transmutat altera e^{ss}entia tota compo,
 s^{ub}st^{an}tia in actu completo substantia q^uo s^{ub}st^{an}tia.

Conclusio Secunda.

Licet hanc ita se habeant, p^{ro}babiliter tu
 et defendi p^{ot}est q^uo n^{on} distingui
 realiter a tota altera q^uo cedenti.

Hoc

Hec Certe p[ro]bat ex arg[um]tis infra adducendis et
soluendis q[ua] n[ost]ra Jam C[on]tra. Quia cum
magna habeant vim multo p[ro]babilem
reddere p[ro]t[er] factum Jam.

Cetera n[ost]ra Jam C[on]tra Obicis q[ui]
cum Zonardo. Posita ult[ima] d[is]p[os]itio in ma[ter]ia
q[ui] albam, ^{quamp[ro]p[ter]} talis d[is]p[os]itio corrumpit forma
substantia un[de] ma[ter]ia. q[ui] un[de] substantia et intro,
ductio forma in ma[ter]ia, n[on] sequenda re,
substantia ad corruptione[m] ult[ima]e d[is]p[os]itio. q[ui],
cum illa un[de] et introductio n[on] sit alia,
p[ro]p[ter] q[ui]a substantia, q[ui]a non d[is]t[ri]ngit q[ui]a re,
liber ab altera, q[ui]a modo actio om[n]is physica,
sed t[ame]n q[ui]a modo formam n[ost]ra sequentis cor-
ruptionem ult[ima]e d[is]p[os]itio. utraq[ue] q[ui]a un[de] n[on]
apta. p[ro]t[er] n[on] aut[em]. nam q[ui]a corrumpit ult[ima]
ma d[is]p[os]itio, n[on] t[ame]n d[ic]ere, n[on] aut[em] e[st]
ultima d[is]p[os]itio q[ui]a n[on] ma[ter]ia, t[ame]n et n[on]
t[ame]n d[ic]ere, n[on] t[ame]n forma substantia un[de] ma[ter]ia,
ut

vel de p[ro]p[ri]a sig[na] educta, q[ui]a g[en]er[um] p[ro]p[ri]a
 erit, p[ro]p[ri]a u[lt]im[us] d[is]p[er]s[us].

P[ro]p[ri]a. Notando Vni[us] formae p[ro]p[ri]ae cum
 m[ul]tis vel illis i[n]t[ro]d[uc]t[io]nem p[ro]p[ri]ae p[ro]p[ri]ae

sumi. q[ui]a p[ro]p[ri]a alicui[us] termin[us]. q[ui]a
 m[ul]tis alicui[us] r[ati]o[n]ib[us]. q[ui]a p[ro]p[ri]a d[is]p[er]s[us]
 u[lt]im[us] q[ui]a p[ro]p[ri]a m[ul]tis u[lt]im[us], tunc u[lt]im[us]
 g[en]er[um] p[ro]p[ri]a, s[ed] p[ro]p[ri]a termin[us] illis. si r[ati]o m[ul]tis
 sumi tunc u[lt]im[us] alicui[us] p[ro]p[ri]a, q[ui]a p[ro]p[ri]a
 nostra g[en]er[um] d[is]p[er]s[us] u[lt]im[us] ab u[lt]im[us].

ha[ec] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad alicui[us] r[ati]o[n]ib[us]. ad p[ro]p[ri]am
 Cen[us] alicui[us] d[is]p[er]s[us], licet n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a u[lt]im[us]
 u[lt]im[us] d[is]p[er]s[us], nunc u[lt]im[us] u[lt]im[us] d[is]p[er]s[us]
 et s[ed] alicui[us] d[is]p[er]s[us], iam u[lt]im[us] p[ro]p[ri]a
 u[lt]im[us] u[lt]im[us]. et ex hoc t[er]m[in]o non p[ro]p[ri]a, q[ui]a u[lt]im[us]
 illa nati quaedam p[ro]p[ri]a u[lt]im[us] ad illam
 corruptio[n]em u[lt]im[us] d[is]p[er]s[us] alicui[us] alicui[us]
 noua alicui[us] p[ro]p[ri]a u[lt]im[us] p[ro]p[ri]a d[is]p[er]s[us]
 alicui[us] g[en]er[um] u[lt]im[us] nati u[lt]im[us] et
 corruptio[n]em p[ro]p[ri]a u[lt]im[us] d[is]p[er]s[us].

generans

generans si per se in eam nate qd communit
... hinc dicitur tunc inchoa in eam forma sub
stantiam in materia.

Principio 2o Si generans est alio distincta realiter
ab altera sequens substantiam generantem esse in se,
dicitur operantem alio accidentibus inter medius. ab
hinc falsum 3o dicitur ex quo. in probata. & supra
secundo lib: phy: tract: de cau efficiente. per
sequela. In instanti generans est introductum formam
substantiam multam & ibi amplexu accidentia generant
& alterant, sed cum ista accidentia generantur.
3o si ibi & aliqua alio distincta ab altera sub
stantia generans est immediate operantem. ans per.
Ista accidentia sunt in eam substantiam substantiam
in eam generans, sed in illo instanti in quo intro
ductum sequens forma, non est in eam & corruptum
illud in quo substantiam substantiam, sed cum & corruptum.
3o et illa accidentia generantur.

PX. Hinc arguitur 3o a Probis hinc. Quid accidens,
non sunt in duplici dicitur. Quod sunt generantur

f

& aliam in man. alia vero sunt in agente
 per quod alia producat. n. g. in genere ignis te calor
 producit in ligno & dispoit man. deinde de calore
 eisdem ignis, vel potius in igne cuius virtute aliter
 producit. haec supposito negat sequela. ad p. b.
 disti. aut, si de primis accidentibus intelligat & dicit
 negat vero si de 2° sermo sit.

Non haec
 solutio quamvis probabilis sit, tu non placet quo
 ad 2°, quia in def. supponere accidentibus quodam
 subiectum in natura man. & tu nos supra hunc
 factum verum. quare aliter H. N. sequitur
 p. b. negat nullum esse accidentem q. q. agit gene-
 rans hunc & instrumentum autem q. illi
 instanti introductionis sequentis formae.

Ad hunc in pyramem dices q. licet in instanti
 generis non maneat antiquum conceptum, nec
 est tu virtus generantis. in inuentibus q. dicitur
 manet virtus feminialis & quod hunc & instrumentum
 instrumentum autem q. illi instanti agit generans.
 in non inuentibus & licet ista accidentibus

produca

q ab eis suffi aucter expellat forma q cedens.
 sed ad expulsiorem finitū regis introductio
 noua formae qe distincta actio ab altera.

Dubium Quartum.
 Vtrum Generatio uni-
 us sit semper Corruptio
 alterius. Et in
 quo sensu hoc uerum sit?

Metu qo q expli eue q dicitur qm qm qm qm
 Ad Altes prope in duplii sensu disputant. qe
 in sensu logico. deinde in sensu physico.
 Sensus Logici est de ueritate huius qm. genae
 unice corruptio alterius. an sit uera in sensu
 facti aut identica. Sensus uero physici
 est ille, utn genae sit ead corruptio.

and

Quia in aliquo composito persant ad
compositionem tu sunt & tunc alia accidentia
q. generans alterat nomen compositum. et
illa subsistit aut in composito de novo ducto.

Principes 20. Per alteram sufficienter d. pro
nisi manet et expellit antiqua forma substantie.
tunc altera, atq. ad expulsiorem unig. formae
natura seip. introductio alterig. 20 alteratio e
sufficiens ad generand. q. per istam non pe-
nit nova et distincta actio. n. p. p. m. forma
precedens non pot. simul stare cum discreta prius
ductio & alteratio. 20 alteratio e sufficiens
ad expellend. forma precedentis.

R. Con: m. q. in parte. Ad Dist: q. 2a. Expellit
sufficienter forma antiqua substantie dispositione
con: m. further. H. ad p. Concedes q. forma sub-
stantie non pot. existere cum discreta contraria
ductio & alteratio, sed negabis ex hoc seq
q.

aut gho. an gto aliqd communi nro aliud generi.
Notm 20. Id qd et supra docuimus, si: materia iam
nullo modo posse esse sine in forma substanti, neq
simul hinc plures formas substanti. Et in hinc
probamus in se phy: 2m a modo hinc iterum
probamus. Cuius forma substanti adueniens materia
constituit illa in actu et in certa spe, scilicet
vnu est eum illa qd se. qd si materia adueniat
alia forma substanti non potest facere vnu ens
q se completu, sed q accidens vel q accidentem
ans pte. gto qd nam est q aduenit vni in actu
completo q substanti facit vnu ens q accidens
cum illa. /

Notm 30. Etenim q generantur lato legito de genere
q ut comprehendit et p ductiones accidentu.
Qd dantur p ductione q expulsioue forme gtrario.
Alia vero sine expulsioue alie forme
gtrario. expulsioue p ductionis (a. n. y. qd
vnu agnoscant aliquid suam acquit. expulsioue
vltio, n. g. p ductione hinc aut egri, nigrodinis
vel

vel alterius. hinc mutatio fit qd.

Conclusio Prima.

Hae oppositio, Genae & corruptio alterius
neq; in sensu facti, neq; in sensu identico
verum habet. sed solum in sensu & causali.
ita del. id sensu. Genae unig. e. caa corruptionis
alterius.

Et contra pro ad eos partes. Imprimis q; non fit
vera oppositio in sensu facti, p. Genae et corruptio
sunt duo distinctae species mutatis. q; una non
potest dici facta de altera. quia e. videtur, qd
distinctae species differunt facta. q; negantur de
se invicem dici in sensu facti. p. aut.
genae e. mutatio de non esse, ad esse; corruptio
vera e. mutatio de esse, ad non esse. q; sunt
mutatis species distinctae. p. q; q; q; aut. hinc
n. Diversae species termines; unde et ipsae mutatio
inter se species distinguunt. quid vero neq; in sen-
su identico vera fit, p. Genae et corruptio
distingunt realiter. q; negant de se invicem.

P. d. can.

qd' eam in seipſa ideitatis. q' dicitur p'ter. q' dicitur de
 se in se eam p'ter in seipſa ideitatis in personam eam,
 dem. unitatem realem. q' dicitur p'ter. generat' e' vera
 actio p' h'ca p'ductiva concepti et inductiva fer,
 mea p' h'ca in materia; corruptio vero h'ca in p'p'te,
 tal non p' h'ca formam p' h'ca in materia, et h'ca actio de,
 p' h'ca totius concepti. p' h'ca id q' p'ter se si id
 unitatem realem p' h'ca na non p't realiter idem,
 h'ca eam enim illo q' in p'p'te conceptu in p'p'te
 negat' q' dicitur generat' et corruptio p' h'ca
 realiter.

Conclusio Secunda.

p'ter p' h'ca aliqua forma non habens eam,
 unitatem unam altera forma in eodem p' h'ca,
 h'ca, h'ca e' generat' sine corruptione.

Dicitur contra apte. Ideo corruptio unius concomitant
 corruptionem generat' alterius ut forma p' h'ca
 aut repugnans ipsi formae intraducenda ex p'te,
 h'ca. q' dicitur si illi nulla e' forma p' h'ca q' ex p'te,
 h'ca, necesse n' e' q' in h'ca ead' aliqua corruptio,
 ut

ut n.g. gto alijs habens ignorantia mere ne,
 gahine fil suus, non nitur uenit ili alijsa cor,
 rapho ga, nulla auteu oral ili fema pphs,
 na ali dem repugnans fema introduenda.

Conclusio Tertia.

In gmae fema aut acci dnt dnt gto pducunt
 oru ad pphs uera subita, ful q motum pphs
 te acceptu; hinc gmae unig fema ab acci,
 dentalis adfert an nexa corrupti aut alterig.

Itu Caste. Gto fema acci dentalis p dnt
 q uem mtr, hinc in uenit uia repugnans
 ni gto p ueniantur ab alijsa fili repugnante.
 n.g. gto p dnt calor. ful contraria mutus se
 expellunt ab eodem gto. gto gto uia intro du,
 ut alteru expellet. ac p inde gmae unig adfe,
 ut corruptionem alterig. nam uti te expul,
 fio fema, ili uia corruptio corupt. fema
 acci dentalis hinc corruptu et definit ipa, gto
 expellit a gto q u format, non acci dnt
 uatru g fuisse next sine unia ad gtra.

g

ge in gnat ubi puit firma accidit alio alio
expellit a sro, ubi inter codit una corruptio.

Conclusio Quarta

In gnat compositi pulvis natus, ff ad est con,
comitantur corruptio, ita ut gnat talis non
pnt fieri sine corruptione alterius.

Utr Cate 20. Gata gnerat ens nate, Inae deo
nono in hodoit forma pulvis in maam. 20
forma q ceperat in eadem maam talis hinc
ante cedenti ab illa expellit. ge uti erit cor,
ruptio vel formae pulvis si e corruptibili,
vel talis compositi natus. gyna pte. Inae
formae pulvis non pnt esse simul in eadem maam.
ge si una de novo in dicit, altera expellenda
est. Utr. Sed ex tali expulsiore expulsi corruptio
ho suppressi q constructio. ge gnat cubo natus
infus se in ameam corruptio est alterius.
d e gna. Corruptio enim cubo natus ff con,
comitant gnat, nam pte corruptio est gna
nate forma ceperat in sro maam maam q
Inae

tunc corruptis non corruptis putat. sed non
manere forma sua, nisi. et non succedit
alia. et successio una fiat et actionem generat.
his est generatio.

Utr. Caste etc. In forma natus habet primas
et penultimas diffinitio est generalis in materia. et
si modo de novo introducis eam sequentur
primas diffinitio. tunc ultra. atque illa diffinitio
habet naturam repugnantem cum diffinitio alterius
formae existens in materia. et pro illa diffinitio
introducuntur alia et antea exant expelluntur.

tunc a corruptis diffinitio sequitur corruptio aut
desinit forma in materia et ultra corruptio
compositi putat. et generatio unius adfert sem
geminitatem corruptionem alterius.

Et his Calijer hanc opinionem generat unius et
corruptio alterius non esse admittere de in
sensu fructu logico, neque in sensu adhibito,
sed tunc in sensu conceptu physico. et
scilicet corruptio exant ex generat introductio ex

introductio:

in hunc uelque forma alia expulsiōe à māt
quā expulsiōem nō dicim⁹ aliū quā cor-
ruptionem.

Quare hūc supponit q̄ genatū nūq̄ sit corrup-
tio aliter, nō eā illig; Quis nam istam nū-
quam sit p̄ior, corruptio sit an genatū.

R. Hinc q̄bit quā si sermo sit de similitudine
nō p̄iōritate quā, tūc nūq̄ genatū quod sit cor-
ruptionem, nō corruptio genatū. Sed similitudo
nō in eodem sp̄. nam in multis hūc de p̄iō-
ritate p̄iōritatē aliter rei in que nō p̄iōritatē
et p̄iōritatē designari corruptio aliter. Si hūc de
p̄iōritate nō similitudine nōa legitur sit, hūc
et dicendū p̄iōritatē et aliter p̄iōritatē nōa esse
genatū quā corruptioem, quā p̄iōritatē.
Hinc nōa q̄ et p̄iōritatē intendit p̄iōritatē
nō genatū rei. secundario et q̄ accidit nōa
intendit corruptionem aliter. q̄ q̄mā
p̄iōritatē nōa erit quā corruptio. aut p̄iōritatē
p̄iōritatē. ut n. q̄ p̄iōritatē in hūc a nōa, p̄iōritatē e.

go signat et plurius rei se et se intendit a naa
 et naa peulet ipsa corruptionem. Cum huius
 fabunda q. form. ed. et in gre. caa matio sine ex
 parte maai pms. fil. corruptio qm. genat. nam
 corruptio unig. e. caa disprensus et pparans
 naam. ut fulsequat genat. alterig. d. illo in
 gre. caa matio huc. gno. causatis e. vera,
 q. forma pparans expellit, ideo huc forma de
 nere introducit vel generat. Inis. p. in ut
 dicitur q. dicit ipsa genat. corruptionem.

Pluribus contra hanc. go. mentis ho. hinc
 dicitur sententia Themiopla. de nere introducit
 forma eademeris in maam, d. e. h. vera genat
 eademeris, atq. huc matig. rei e. corruptio. go.
 fatu. e. q. genat. unig. q. fat. corruptio alterig.
 et q. g. maam. unig. q. sequat. corruptionem
 alterig. m. p. h. t. infra. et. sup. p. m.
 go. mentis ho. hinc nec corruptio maai nec aia
 ratio. go. nihil. h. corruptio. q. p. p. p.
 ans. in p. m. nec corruptio maai. q. ut supra

Douismy

dominus ipse est in corruptibilibus et in generalibus
manens sub utroque forma: quod manifestum non est
per se nisi per rationem. quia ut dicitur docet. ipse est
in corruptibilibus. quod autem patet ad utrumque par-
tem non. Confirmatur autem in subtractione
non ipsius corruptio ab omni vel cili et tunc
nulla intercedit nisi per generatorem. quod falsum est
quod corruptio unius sit generatio alterius. m. de se patet.
ad hoc non ut aut nutritur, debet utroque corrupti
massa carere illa et in sanguinem convertendo.
quod m. patet. in nutritione nec generatur forma
nec supponitur. quod nullus rei intercedit illi
generatio. aut patet. quia iam forma generata et
ipse supponitur rati generati. quod per nutritionem
nec forma nec supponitur generatur.

R. Arguitur Cernim. et M. m. ad probandum dicitur.
in illo casu nec corrupti etiam rationem nec
manam iam, ut stat arguitur. Negatis tunc generatorem
quod se: nihil illi corruptur, nam in morte
habet

hanc, hanc neq[ue] forma hanc, neq[ue] man[us] in coram[un]i
 nat[ur]a, corruptio[n]is hanc suppressio[n]e humana, sine
 illius m[od]o g[er]ere ex man[us] d[omi]ni rati.
 sicut u[er]o generat[ur] q[uod] se respicit suppressio[n]e q[uod]
 corruptio[n]is. sic et corruptio[n]is respicit ipsa
 suppressio[n]e. Quia p[ro]p[ter] si in aliqua generat[ur] aut
 corruptio[n]e q[uod]o general[is] aut corruptio[n]is sup[er]
 posit[ur] general[is] et vel corruptio[n]is forma.
 hec non. de r[ati]o intrin[si]ca genera[n]s vel
 corruptio[n]is in se. sed hanc corruptio[n]is hanc.
 generat[ur] sic illi q[uod]o t[er]minat[ur] ad suppressio[n]e
 informat[ur] forma generabil[is] et corruptibil[is].
 hoc quo n[on] s[er]v[et] q[uod] ita q[uod]ne general[is] et corruptio[n]is
 hoc si aut d[omi]ni alia aut[em] nec n[on] nates. nam
 generat[ur] in hanc intrin[si]ca q[uod]o hanc et hanc q[uod]
 forma de s[er]v[et] intrin[si]ca n[on] man[us] q[uod]o hanc
 s[er]v[et] q[uod]o d[omi]ni, sine ipsa forma. hanc q[uod]
 hanc generat[ur] hanc sine nec. corruptio[n]is q[uod]o.
 hec hanc hanc exp[er]it aut forma exp[er]it
 a man[us] q[uod]o hanc q[uod]o. sine p[ro]p[ter] cor[ru]p[ti]o[n]is
 rumpat

omnibus formis, sine nec. et haec non generat et
cor: hinc salubris. Ceterum dicitur in Aristotele de
generat. 9. 5. a. 7. ubi dicitur. Hinc non generat
et generat, sed et congregat partem miram,
life. Ad Constantium P. Con: m. et N. m.
et dicitur q. in nutritione hinc vel autis emigant,
sicut dicitur in corruptio alimenti vel cibi. Ita
dicitur generat alium partem. et hinc nutritio est
aggenerat. ut a. dicitur aliqua pars ag: vel
adgenerat, non e. necesse q. ad generat forma
nova, vel et nova pars formae subiecti. In
sufficit q. forma existens incipit esse de
novo in illa parte. et haec ratio e. peculiare
in nutritione et augmento hinc, sed et in alio
alio q. hinc. licet n. hinc non habeant
formas in generalibus et incorp. si autem hinc.
hinc haec formas intransitibiles ut dicitur in Th. 1. p. n.
9. 76. a. 8. et nec et in lib: de sua hinc. Et dicitur
in istis autem q. hinc fit nutritio et augmentum

f

et haec forma persistens in parte de novo
est in aliqua parte materia et si ipsa multa de
novo assuet partem, sed de hoc latius infra.

Q
N
E
S
T
I
O
T
E
R
T
I
A
D
E
C
O
R
R
U
P
T
I
O
N
E
S
U
B
S
T
A
N
T
I
A
L
I
S
D
I
S
T
I
C
P
R
I
M
I
P
R
I
M
I
A
R
I
A
A
N
T
E
Q
U
I
D
E
S
T
C
O
R
R
U
P
T
I
O
N
E
S
E
T
A
N
T
I
A
L
I
S
D
I
S
T
I
C
P
R
I
M
I
P
R
I
M
I
A
R
I
A

ni gaudet
m. q. l. h. p.
a. n. p. d. u.
t. m. m. r. a.
m. d. l. h. m.
t. h. e. e. n. i. g. u. a.
t. h. u. l. e. i. h. i. l.
e. m. i. h. i. t. i. o.
p. a. s. e. g. u. e.
p. d. u. e. d. f. o. r.
e. s. p. u. l. t. o. s. p.
i. p. r. i. s. e. p. i. s.
p. e. u. l. i. o.
s. o. f. u. l. t. i. o.
u. l. t. i. m. a.
e. x. p. i. s. i. c. u. l. i. t. i.
h. u. o. c. e. l. l. i. s.
t. i. o. e. n. e. m. p. e.
h. i. d. e. t. m. e. n. t. e.